پاییز ۱۴۰۲ دکتر ریواده زمان آیلود: ۱۳ آبان

نام اعضای تیم و شماره دانشجوییها

سید ابوالحسن رضوی (۴۰۲۲۱۲۶۵۵) ایمان محمدی (۹۹۱۰۲۲۰۷) علی اسلامی نژاد (۴۰۲۲۱۱۷۸۹) شماره گروه: ۲۰

سوال ١

یک قانون سرانگشتی در فاز تحلیل این است که «افراد تیم ایجاد در فاز تحلیل باید بر نیازمندی هایی تمرکز کنند که در حوزه ی مسئله و کسب و کار قرار دارد».

الف) چه نوع نیازمندی هایی در این حوزه ها نیستند؟

ب) مثال بزنید.

جواب سوال ١

مقدمه

در فاز تحلیل مهندسی نرمافزار، تمرکز اصلی بر شناسایی و تعریف نیازمندیهای کاربردی است که مستقیماً به حوزهی مسئله و کسب و کار مرتبط هستند. با این حال، برخی نیازمندیها وجود دارند که معمولاً در این فاز در نظر گرفته نمی شوند.

نیازمندیهای غیرمرتبط

- الف) نیازمندیهای غیرعملکردی: این نیازمندیها شامل مواردی مانند امنیت، پایداری، کارایی و استانداردهای کیفی می شوند. به عنوان مثال، الزامات امنیتی یا زمان پاسخ سیستم. این نیازمندیها بیشتر به چگونگی ارائه سرویس توسط سیستم مربوط می شود تا خود سرویس
- ب) نیازمندیهای فنی: اینها شامل انتخابهای فناورانه مانند پلتفرمهای سختافزاری و نرمافزاری، زبانهای برنامهنویسی و ابزارهای توسعه میشوند. این نیازمندیها بیشتر به راه حل فنی برای تحقق نیازمندیهای کاربر دی مربوط میشوند.
- ج) نیازمندیهای مدیریتی یا سازمانی: این نیازمندیها به فرایندهای داخلی سازمانی، رویههای مدیریت پروژه و سیاستهای کلان سازمانی مربوط میشوند. به عنوان مثال، نیازمندیهایی مانند رعایت استانداردهای خاص یا روشهای گزارشدهی.

مثالها

- نیازمندی غیرعملکردی: تضمین امنیت در یک سیستم بانکی آنلاین.
 - نیازمندی فنی: انتخاب استفاده از پایگاه داده .
 - نیازمندی مدیریتی: پیادهسازی روش Agile برای توسعه نرمافزار.

سوال ۲

- ۱. معماری یک خانه یا ساختمان را در نظر بگیرید و با معماری نرمافزار مقایسه کنید.
- ۲. رشته های معماری ساختمان و معماری نرمافزار چه شباهت هایی دارند؟ چه تفاوت هایی دارند؟

جواب سوال ۲

مفهوم معماري

- معماری ساختمان: طراحی و سازماندهی فضای فیزیکی و ساختاری یک ساختمان.
- معماری نرمافزار: طراحی و سازماندهی ساختار و اجزای یک سیستم نرمافزاری و چگونگی تعامل آنها.

شباهتها

- طراحی و برنامهریزی: هر دو نیاز به طراحی و برنامهریزی دقیق قبل از اجرا دارند.
- مدیریت منابع: هر دو در مدیریت منابع مانند زمان، بودجه و نیروی انسانی مشابه هستند.
 - اصول و الگوها: استفاده از اصول و الگوهای طراحی استاندارد.
- تغییر و تحول: هر دو در مواجهه با تغییرات و نیازهای جدید قابل توسعه و انعطافپذیر هستند.

تفاوتها

- مادی در برابر مجازی: معماری ساختمان در فضای فیزیکی است، در حالی که معماری نرمافزار در فضای مجازی.
- دوام و پایداری: ساختمانها معمولاً برای دوام طولانی مدت طراحی می شوند، در حالی که نرمافزارها ممکن است به طور مداوم به روزرسانی و بازنویسی شوند.
 - تکنولوژی و ابزار: ابزار و تکنولوژیهای مورد استفاده در هر یک متفاوت است.
- پیچیدگی و تغییرپذیری: نرمافزارها معمولاً دارای پیچیدگیهای بیشتری در طراحی و تغییرپذیری سریعتر هستند.

سوال ۳

تفاوت فعالیت های تحلیل و طراحی سیستم های نرمافزاری را توضیح دهید. اطمینان حاصل کنید که در توضیحات خود به موارد زیر بیردازید:

- ارتباط آن دو با یک مساله و راه حل آن
 - اهداف و تمرکز هر یک
 - سطح انتزاع هر كدام
- تقدم و تاخر هر یک از این دو فعالیت
 - تفاوت مدلسازی ذیل هر فعالیت

جواب سوال ٣

ارتباط با مساله و راه حل

تحلیل نرمافزار به درک مسائل و نیازمندیهای کاربران میپردازد و روی شناسایی و تعریف مشکلات تمرکز دارد. طراحی نرمافزار، از سوی دیگر، روی ارائه راهحلهای فنی و ساختار سیستم برای برآورده ساختن این نیازمندیها تمرکز دارد.

اهداف و تمركز

هدف از تحلیل نرمافزار شناسایی، جمع آوری و تعریف نیازمندیهای کاربر است. در طراحی نرمافزار، تمرکز بر روی تعریف معماری، اجزا، رابطها و دیگر جنبههای سیستم است.

سطح انتزاع

تحلیل نرمافزار در سطح بالایی از انتزاع عمل میکند، به دنبال درک کلی مسائل و نیازمندیها است. طراحی نرمافزار به سطح پایین تری از انتزاع میپردازد و به جزئیات فنی و ساختاری میپردازد.

تقدم و تاخر

تحلیل نرمافزار معمولاً قبل از طراحی نرمافزار انجام میشود. تحلیل به شناسایی نیازمندیها و مسائل میپردازد، در حالی که طراحی راهحلهایی برای این نیازمندیها ارائه میدهد.

تفاوت در مدلسازی

مدلسازی در تحلیل نرمافزار بر روی نمایش نیازمندیها و مسائل تمرکز دارد، مانند دیاگرامهای حالت و مورد استفاده. در طراحی نرمافزار، مدلسازی به ساختار و روابط بین اجزای سیستم میپردازد، مانند دیاگرامهای کلاس و توالی.

سوال ۴

چرا نیازمندی های پروژه این قدر تغییر می کنند؟ آیا مشتری نمی داند چه می خواهد؟!

جواب سوال ۴

تغییرات در نیازمندیهای پروژه معمولاً به دلیل چندین عامل مختلف رخ میدهند.

یکی از این عوامل می تواند عدم دقت در تعریف نیازمندی ها باشد. در ابتدای یک پروژه، مشتری ممکن است نتواند نیازمندی های خود را به طور کامل و دقیق تعریف کند. این ممکن است به دلیل عدم آگاهی کامل از قابلیت ها و محدودیت های سیستم باشد یا به دلیل عدم تجربه در حوزه فناوری اطلاعات. بنابراین، در طول زمان و با پیشرفت پروژه، مشتری ممکن است به نحوه بهتری بتواند نیازمندی های خود را تعریف کند و تغییرات لازم را اعمال کند.

عوامل دیگری مانند تغییر در شرایط کسب و کار، رقابت با سایر سازمانها، تغییرات در فناوری و نیازهای جدید مشتریان نیز می توانند باعث تغییر در نیازمندیهای پروژه شوند. در واقع، در دنیای امروز، بازار و تکنولوژی به سرعت تغییر میکنند. آنچه امروز نیاز است، ممکن است چند ماه دیگر منسوخ شود. شرکتها برای بقا در بازار رقابتی باید خود را با این تغییرات هماهنگ کنند، که این امر می تواند به تغییر نیازمندی ها منجر شود.

همچنین، در برخی موارد، مشتری ممکن است در ابتدا نتواند تمامی جزئیات پروژه را پیش بینی کند و تغییرات لازم را در طول زمان اعمال کند. در واقع، فیدبک کاربران نهایی پس از مشاهده ی نسخه های اولیه ی محصول هم می تواند منجر به تغییرات در نیازمندی ها شود.

همچنین ممکن است محدودیتهایی در زمینهی تکنولوژی یا معماری سیستم وجود داشته باشد که تنها در حین توسعهی محصول مشخص شوند و نیازمند تغییر در نیازمندیها باشند.

بعضا حتى تغيير در قوانين دولتي يا صنعتى نيز مي تواند منجر به تغيير نيازمنديها شود.

به طور کلی، تغییرات در نیازمندیهای پروژه نشان از یک فرآیند تکاملی و تعاملی است که در طول زمان بهبود می یابد. این تغییرات معمولاً نشان از این دارند که مشتری بهتر متوجه نیازهای خود می شود و سعی میکند تا بهترین نتیجه را از پروژه بگیرد.

سوال ۵

آیا «متدولوژی ایجاد نرمافزار» همان «فرآیند ایجاد نرمافزار» است؟ از پاسخ خود با جزئیات و تفصیل دفاع کنید. در «مدل فرآیند عمومی ایجاد نرمافزار» در کتاب پرسمن، پنج «فعالیت چارچوبی» معرفی می شود که یکی از آنها مدلسازی است.

در این فعالیت به صورت کلی چه اقداماتی انجام می شود؟ امروزه در عمل چه زبان مدلسازی استاندارد شده است؟ توضیح دهید که خروجی های فعالیت مدلسازی، چگونه و با چه هدفی در فعالیت بعدی از فرآیند عمومی ایجاد نرمافزار مورد استفاده قرار می گیرد.

آیا فعالیت مدلسازی با اصل ششم از اصول دوازده گانهی چابک در تناقض است؟ از پاسخ خود با مثال دفاع کنید.

جواب سوال ۵

متدولوژی ایجاد نرمافزار: مجموعهای از رویهها، تکنیکها، ابزارها و رویکردهای استاندارد است که برای تولید نرمافزار استفاده می شود. این رویکردها می توانند از مراحل تحقیق و توسعه تا تست و نگهداری نرمافزار کشیده شود. فرآیند ایجاد نرمافزار: مراحلی است که یک نرمافزار از ابتدای توسعه تا انتشار و نگهداری طی میکند. هر متدولوژی ممکن است یک فرآیند خاص را برای توسعه نرمافزار تعریف کند.

پس، فرآیند ایجاد نرمافزار یکی از جزءهای متدولوژی است.

فرآیند ایجاد نرمافزار و متدولوژی ایجاد نرمافزار اگرچه به نظر میرسد از نظر مفهومی به یکدیگر نزدیک هستند و گاهی اوقات به جای یکدیگر استفاده میشوند، اما تفاوتهای اساسی با یکدیگر دارند.

تفاوتها

• تمرکز فرآیندی نسبت به چارچوب متدولوژیک:

فرآیند ایجاد نرمافزار ممکن است شامل مجموعهای از قدمهای مشخص برای توسعه نرمافزار باشد، مانند نیازسنجی، طراحی، پیادهسازی، آزمایش و تحویل.

متدولوژی ایجاد نرمافزار، از سوی دیگر، شامل فرآیند مذکور به همراه فلسفهها، ابزارها، روشها و بهترین شیوههایی است که چگونگی اجرای هر کدام از این قدمها را تعیین میکند. به عنوان مثال، متدولوژی چابک تاکید بر توسعه تدریجی، همکاری نزدیک با مشتری و تطبیق پذیری دارد.

ابزارها و تكنيكها:

یک فرآیند ممکن است استفاده از تکنیکهای خاصی مانند UML برای طراحی یا JUnit برای آزمایش را پیشنهاد دهد.

یک متدولوژی ممکن است فراتر از تکنیکهای مشخص برای طراحی و آزمایش رفته و فرهنگ سازمانی، نگرشها، ارزشها و اصولی را که باید در تمامی جنبههای توسعه نرمافزار رعایت شوند، معرفی کند.

• مقیاس و دامنه:

فرآیندها معمولاً کوچکتر و بیشتر به جنبههای عملیاتی توسعه نرمافزار مربوط میشوند.

متدولوژیها ممکن است در یک دامنه وسیعتر و با دیدگاهی جامعتر به مدیریت پروژه، استراتژیهای ارتباطی، آموزش و توسعه تیم، و ملاحظات استراتژیک کلان نگاه کنند.

مثال عینی: Scrum به عنوان متدولوژی

فرآیند در Scrum ممکن است به سری از اسپرینتهای دو هفتهای اشاره کند که در هر یک اهداف کوتاهمدت تعیین و دنبال می شوند.

متدولوژی Scrum متدولوژی Scrum Master ، این فرآیند را در چارچوبی از قواعد، نقشها (مانند Scrum Master و Product Owner)، جلسات (مانند دیلی استنداپ) و ابزارها (مانند کانبان برد) قرار می دهد و اینها همگی به همراه مجموعهای از ارزشهای کلیدی مانند اعتماد، شفافیت و تعهد مطرح می شوند.

مدلسازي

مدلسازی در زمینه توسعه نرمافزار، فرایندی است برای ایجاد یک مدل مفهومی از یک سیستم کامپیوتری که شامل نرمافزار و گاهی اوقات سختافزار مرتبط با آن میباشد. مدلها میتوانند ساختار، رفتار و نحوه تعامل اجزای سیستم با یکدیگر و با کاربران را نشان دهند. در فرایند مدلسازی، معمولاً اقدامات زیر صورت میگیرد:

- تعریف نیازمندی ها: درک و تعریف دقیق نیازمندی های سیستم که باید توسط مدل پوشش داده شوند.
- انتخاب روش مدلسازی: تعیین اینکه از چه نوع مدلسازی استفاده شود، مانند مدلهای انتزاعی، مدلهای داده، مدلهای رفتاری، یا مدلهای تعاملی.
- تعریف مفاهیم: مشخص کردن مفاهیم کلیدی و موجودیتهای مورد نیاز برای مدل، مانند کلاسها، شیءها، عملیات، فرایندها و تعاملات.
- طراحی مدل: استفاده از ابزارها و نمادهای استاندارد برای ترسیم مدل، مثل نمودارهای UML یا BPMN
- تحقق و اعتبارسنجی: ساختن یک نسخه اولیه از مدل و اعتبارسنجی آن برای اطمینان از دقت و کارایی در نمایش مفاهیم و روابط واقعی.
- تکرار و بهبود: بازبینی و بهبود مدل بر اساس بازخورد و یافته های جدید برای اطمینان از دقت و کامل بودن مدل.
 - مستندسازی: تهیه مستندات کامل و دقیق از مدل و توضیحاتی در مورد چگونگی تعامل اجزاء مختلف.
- تست و شبیه سازی: استفاده از مدل برای تست سناریوهای مختلف و شبیه سازی رفتار سیستم قبل از پیاده سازی واقعی.
- انتقال مدل به طراحی: تبدیل مدلهای تایید شده به معماریها و طراحیهایی که میتوان بر اساس آنها نرمافزار را پیادهسازی کرد.

فرایند مدلسازی به توسعه دهندگان کمک میکند تا یک درک مشترک از سیستم و نیازمندی های آن پیدا کنند و همچنین به انتقال دانش در میان تیم و ذینفعان کمک میکند. همچنین این فرایند می تواند در کاهش خطاها و سوء تفاهمات در مراحل بعدی توسعه نرم افزار مفید باشد.

فعالیت مدلسازی در فرآیند عمومی ایجاد نرمافزار

در فعالیت مدلسازی، نیازها و مشخصات پروژه به صورت دقیق و واضح مدلسازی می شوند. این مدلها می توانند سامل نمودارهای کلاس، نمودارهای فرآیند، و نمودارهای توالی باشند. زبان مدلسازی استاندارد شده امروزه UML یا Unified Modeling Language است. این زبان، یکی از زبانهای استاندارد برای مدلسازی نرمافزار است که برای توصیف و طراحی سیستمها استفاده می شود.

خروجیهای فعالیت مدلسازی، به عنوان نقشه راه برای برنامهنویسان و توسعهدهندگان عمل میکنند و به آنها کمک میکند تا با دیدی روشن تر، به طراحی و پیادهسازی سیستم بپردازند.

تناقض مدلسازی با اصول چابک

متدولوژیهای نسل سومی، مانند Rational Unified Process (RUP) بر فرایندهای ساختاریافته و مرحلهای تأکید زیادی داشتند و به طور معمول شامل مراحل مشخصی بودند که باید به ترتیب دنبال می شدند. در این

متدولوژیها، مدلسازی نقش محوری داشت و اغلب با استفاده از ابزارهای مهندسی نرمافزار و نمودارهایی مانند UML انجام می شد. هدف از مدلسازی، ایجاد یک نمایش دقیق و کامل از سیستم قبل از آغاز برنامهنویسی واقعی بود، به طوری که تمام جنبهها و پیچیدگیهای سیستم در مدلها در نظر گرفته شده باشد.

Rational Unified Process (RUP)

RUP به عنوان یک متدولوژی تکراری و تدریجی، به توسعه دهندگان این امکان را میداد که بخشهای مختلفی از نرمافزار را در مراحل مختلف توسعه بسازند و بهبود ببخشند، که هر کدام ممکن بود شامل مدلسازی باشد. در RUP ، مدلسازی به عنوان یک ابزار برای کاهش ابهامات، پیشبینی مشکلات احتمالی و تسهیل ارتباط بین اعضای تیم در نظر گرفته می شد.

ظهور رویکردهای Agile

با ظهور رویکردهای Agile ، تمرکز از مدلسازی و مستندسازی گسترده به سمت توسعه سریع و انعطاف پذیر منتقل شد. اصول Agile بیان میکند که روش ارتباطی مؤثر ترین شد. اصول Agile بیان میکند که روش ارتباطی مؤثر ترین و کارآمدترین روش انتقال اطلاعات به تیم توسعه و درون آن است مکالمه رو در رو است. این موضوع به بحث و مناقشهای در جامعه توسعه نرمافزار منجر شد، که آیا مدلسازی به طور کامل از بین خواهد رفت یا خیر.

تعادل بین مدلسازی و گفتگوی رو در رو

در واقعیت، Agile نفی کامل مدلسازی را مد نظر ندارد، بلکه به دنبال یافتن تعادل مناسب بین مدلسازی و ارتباطات غنی است. در این رویکرد، مدلسازی هنوز هم می تواند به عنوان ابزاری برای فکر کردن از طریق مشکلات و ارتباط بصری مفاهیم پیچیده به کار رود، اما با حجم کمتر و بیشتر به عنوان ابزاری برای پشتیبانی از گفتگوی رو در رو استفاده می شود، تا اینکه به عنوان یک اسناد نهایی در نظر گرفته شود.

توسعه نرمافزار در طول زمان تکامل یافته و همچنان در حال تغییر است. اگرچه مدلسازی و مستندسازی دقیق در متدولوژیهای نسل سومی نقش بزرگی داشتند، اما با پیشرفت رویکردهای Agile و تمرکز بر انعطافپذیری و سرعت، جایگاه این تکنیکها تغییر کرده است. در حالی که رویکردهای Agile مدلسازی را به کلی رد نمیکنند، آنها استفاده از مدلها را به شیوهای متفاوت توصیه میکنند، به گونهای که پشتیبانیکننده ارتباطات فعال و سازنده باشند و نه به عنوان مستندات سنگین و دائمی.

سوال ۶

تفاوت «مدل ایجاد نرمافزار» مانند آبشاری یا حلزونی با «متدولوژی ایجاد نرمافزار» مانند XP یا RUP در چیست؟ انجمن علمی دانشکده مهندسی کامپیوتر خواستار «مدلی» برای برگزاری رویدادهای دانشجویی است. در طراحی این مدل، باید به ویژگیهای زیر توجه شود:

- حقالزحمهای به نیروهای برگزارکننده پرداخت نمی شود.
- احتمال عدم انجام وظایف توسط برگزارکنندگان به دلیل عدم تعهد رسمی.
 - دانشجویان وقت محدودی دارند.
 - موضوعات رویداد حول مباحث رشتهی مهندسی کامپیوتر است.

- هدف اصلی، یادگیری و سپس لذت بردن از کار تیمی است.
 - مخاطبین عمدتاً دانشجویان و دانش آموزان هستند.

موارد مورد توجه در طراحی

- جامعه مخاطبین
- ثبتنام مخاطبین
- جذب داوطلبین برگزاری
 - انتخاب افراد داوطلب
 - تخمين هزينهها
 - حامي مالي
 - تبلیغات و برندینگ
 - خط زمانی رویداد
 - هماهنگیهای اداری

با توجه به مدلی که در قسمت قبل تهیه کردهاید، متدولوژیای برای برگزاری یک رویداد خاص طراحی کنید. این متدولوژی باید موقعیت خاصی را در نظر بگیرد و به صورت دقیق به ویژگیهای آن بپردازد.

جواب سوال ۶

تفاوت بین مدل ایجاد نرمافزار و متدولوژی ایجاد نرمافزار به نحوهی دستورالعملها، فرآیندها، تکنیکها و ابزارهایی برمیگردد که در هر کدام استفاده میشوند. بیایید این دو را با یکدیگر مقایسه کنیم:

مدل ایجاد نرمافزار:

مدل ایجاد نرمافزار به الگوهای کلی مراحل و فعالیتهای لازم برای توسعه نرمافزار اشاره دارد. این مدلها معمولاً رویکردی سطح بالا به فرآیند توسعه نرمافزار دارند و میتوانند مفاهیم مختلفی را در بر بگیرند که تیمها باید دنبال کنند.

- آبشاری (Waterfall): یک مدل خطی و ترتیبی است که در آن هر مرحله باید کاملاً تمام شود قبل از اینکه مرحله بعدی شروع شود. مثال: ابتدا تحلیل نیازمندیها، سپس طراحی سیستم، پس از آن پیادهسازی، تست و نهایتاً نگهداری.
- حلزونی (Spiral): مدل حلزونی نیز مراحل آبشاری را دنبال میکند، اما با یک رویکرد تکراری که اجازه می دهد بازگشت به مراحل قبلی برای بهبود و اصلاح وجود داشته باشد. در هر دور، یک نسخه جدید و بهبود یافته از نرمافزار ساخته می شود.

متدولوژی ایجاد نرمافزار:

متدولوژی ایجاد نرمافزار نه تنها مراحل کلی فرآیند توسعه را تعریف میکند، بلکه تکنیکها، ابزارها، و دستورالعملهای دقیقی را برای هر مرحله ارائه میدهد. متدولوژیها معمولاً بسیار جامعتر هستند و میتوانند شامل توصیههایی برای برنامهریزی، تخمین زمان، مدیریت پروژه، توسعه و نگهداری باشند.

- (XP (eXtreme Programming) : یک متدولوژی چابک است که بر توسعه تکراری، برنامهریزی مداوم، و بهبود مستمر تاکید دارد. همچنین، این متدولوژی بر توسعه به شیوه ی جفتی، تست محور و داشتن بازخورد مداوم از مشتری تأکید میکند.
- (Rational Unified Process) این متدولوژی یک فرآیند تکراری و افزایشی است که به تیمها کمک میکند تا معماری نرمافزار را به خوبی تعریف کنند و مدیریت ریسک را در فرآیند توسعه ادغام کنند. RUP مجموعهای از بهترین شیوهها را در تمام جنبههای توسعه نرمافزار معرفی میکند.

بنابراین با توجه به تعریفهایی که داشتیم، تفاوت عمده در این است که مدلهای توسعه نرمافزار بیشتر به الگوی کلی و توالی فعالیتها توجه دارند، در حالی که متدولوژیهای توسعه نرمافزار جزئیات دقیق تری از نحوه اجرای هر مرحله و اصول راهنما را ارائه می دهند و اغلب شامل راهنماییهای عملی تر و مشخص تر برای تیمهای توسعه می شوند.

- تمرکز بر فرآیند: مدلهای ایجاد نرمافزار بیشتر روی فرآیند توسعه متمرکز هستند. آنها مراحل و توالی عمومی فعالیتهای مورد نیاز برای تولید نرمافزار را تعریف میکنند.
- جامعیت پایین تر: مدلهایی مانند آبشاری یا حلزونی معمولاً دستورالعملهای مشخص و جزئی برای پیادهسازی فرآیندها ارائه نمی دهند. آنها چارچوبهای کلی هستند که نحوه به دنبال کردن هر مرحله را به تیمهای توسعه واگذار میکنند.
- انعطافپذیری کمتر: مدلها مانند آبشاری سفت و سخت تر هستند و تغییرات را در میانهی پروژه به خوبی تحمل نمی کنند.
- پیشبینی پذیری: این مدلها به دلیل ترتیب مشخص شده شان پیشبینی پذیری بیشتری در مراحل توسعه فراهم می آورند، که می تواند برای مدیریت پروژه مفید باشد.

بررسی دقیق تر متدولوژی های ایجاد نرمافزار (مانند XP یا RUP):

- تمرکز بر جزئیات: متدولوژیها جزئیات دقیق تری از نحوه اجرای هر مرحله از فرآیند توسعه را فراهم می آورند، شامل روشها، ابزارها، و دستورالعملهای خاص.
- جامعیت بالاتر: متدولوژیها مجموعهای از بهترین شیوهها، قالبها و استانداردهای صنعتی را ادغام میکنند که میتواند شامل توصیههای متعدد برای تمام جنبههای توسعه نرمافزار باشد.
- انعطافپذیری بیشتر: متدولوژیها مانند XP طراحی شدهاند تا به تیمها اجازه دهند به صورت چابک و با قابلیت پاسخگویی بالا به تغییرات پاسخ دهند.
 - تاکید بر بهبود مداوم: متدولوژیها اغلب شامل مکانیزمهایی برای بازنگری و بهبود مداوم فرآیندها هستند.

مثال:

• مدل آبشاری به شما میگوید که ابتدا نیازمندی ها را جمع آوری کنید، سپس طراحی کنید، پس از آن کدنویسی، سپس تست و در نهایت به تحویل محصول بپردازید. این یک توالی خطی و غیرقابل بازگشت است.

• متدولوژی RUP ، که یک متدولوژی تکراری و تدریجی است، به شما میگوید که چگونه باید نیازمندیها را با استفاده از تکنیکهای خاص جمعآوری کنید، چطور باید معماری را مدلسازی کنید، چگونه ریسکها را مدیریت کنید و چطور فرآیندهای کدنویسی و تست را به صورت تکراری و با ادغام تغییرات انجام دهید.

ارائهی مدل برای برگزاری رویدادهای انجمن علمی

همان طور که می دانیم، 4MAT Learning Model مدلی برای طراحی تجربیات یادگیری و تدریس است که توسط دکتر برنیس مککارتی توسعه یافته است. این مدل مبتنی بر این است که یادگیری در چهار فاز اصلی رخ می دهد: وابستگی (Why) ، تفکر (What) ، عملی (How) ، و ابداع (If) . با این حال، می توانیم از اصول این مدل برای طراحی و پیاده سازی مدل برگزاری رویدادهای دانشجویی استفاده کنیم. حالا در این مرحله، ما به تعریف دقیق هر مرحله از مدل خودمون می پردازیم و بررسی می کنیم که در هر مرحله چه کارهایی باید انجام شود و سپس تسکهای تعریف شده در هر رویداد انجمن علمی را، اساین می کنیم به مراحل با توجه به تعاریفشان.

وابستگى (چرا؟ – Why):

هدفگذاری و انگیزه: در این مرحله، لازم است که انگیزه های برگزاری رویداد را مشخص کرده و به اعضا و داوطلبان بفهمانیم که چرا مشارکت آن ها اهمیت دارد. این کار با ارائه مزایای شرکت در رویدادها، مانند یادگیری و تجربه کار تیمی، انجام می شود. به خصوص باید در فرم جذب استف ها و صحبت های دبیر ایب دبیر رویدادها با افراد خارج از رویداد، باید به مزایای شرکت در رویداد اشاره شود و همچنین برگزارکنندگان اصلی رویدادها باید تلاش کنند تا مزایای زیادی ایجاد کنند برای حضور در تیم برگزاری رویداد و تمرکزشان را روی یادگیری مهارت های نرم و سخت قرار دهند.

تفكر (چه چيزى؟ – What):

اطلاعات و دادهها: ارائه اطلاعات کلیدی در مورد رویداد، موضوعات، مخاطبین هدف، و فرآیند برگزاری به داوطلبان و شرکت کنندگان. این شامل توزیع دستورالعملهای دقیق، برنامهها و مواد آموزشی است. در واقع، در این مرحله اطلاعات کلی و جزئی مربوط به نحوه ی شرکت در رویداد، نحوه ی استف شدن در رویداد، جزئیات شیوه ی برگزاری رویداد، مکان برگزاریها، اطلاعات مربوط به شبکههای اجتماعی و باقی موارد، به اطلاع مخاطبان می رسد. این روند از طریق سوشال مدیاهای رویداد و همچنین کلامی می تواند شکل بگیرد.

عملي (چگونه؟ – How):

فرایند برگزاری: توسعه یک نقشه عملی برای برگزاری رویداد که شامل جذب داوطلبین، ثبتنام، تخمین هزینهها، جذب حامی مالی، تبلیغات و برندینگ، خط زمانی رویداد و هماهنگیهای اداری می شود. در این فاز باید دستورالعملهای عملی و واضحی برای هر یک از این بخشها ارائه شود. این بخش خیلی دقیق به روند برگزاری رویداد می پردازد و نحوه ی برگزاری را مشخص می کنند. در این جاست که دبیر نایب دبیر رویدادها، درباره ی موارد مختلف مربوط به رویدادها تصمیم گیری می کنند و برنامه ی شیوه ی برگزاری را می ریزند.

ابداع (اگر چه چیزی؟ – If):

بازخورد و بهبود: در این مرحله، فرصتی برای ارزیابی و بازاندیشی فراهم میشود. پس از هر رویداد، تیم برگزاری باید دور هم جمع شوند و در مورد آنچه خوب پیش رفت و چه چیزهایی نیاز به بهبود دارند بحث کنند. این مرحله

همچنین فرصتی برای بررسی احتمالات جدید و نوآوریهای احتمالی در رویدادهای آتی است. جلسات بازبینی رویداد در این مرحله به کار میآیند. در واقع تیم مستندسازی با هدف این مرحله تشکیل می شود در رویدادها.

در طراحی یک مدل برگزاری رویدادهای انجمن علمی، موارد زیر باید با دقت مورد توجه قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که هر جنبه از رویداد به درستی برنامهریزی و اجرا میشود:

جامعه مخاطبين

- تعیین جامعه مخاطبین هدف با توجه به موضوع و هدف رویداد.
- شناخت دقیق نیازها و علایق مخاطبین برای طراحی محتوای مرتبط و جذاب.

ثبتنام مخاطبين

- ایجاد فرمهای ثبتنام آسان برای استفاده که تمامی اطلاعات لازم را جمع آوری کند.
- طراحی سیستم ثبتنام آنلاین و اتوماسیون برای کاهش اشتباهات و تسهیل پروسه ثبتنام.

جذب داوطلبین برگزاری

- تعیین نقشها و مسئولیتهای داوطلبین و ایجاد فراخوان عمومی برای جذب داوطلبین.
- انتشار فراخوان در شبکههای اجتماعی، تابلوهای اعلانات، و دیگر پلتفرمها برای رسیدن به جامعه گستردهتری از داوطلبین.

انتخاب افراد داوطلب

- برگزاری مصاحبههای کوتاه و ارزیابیهای مهارتی برای انتخاب داوطلبین مناسب.
 - تاکید بر تیمسازی و تعامل برای اطمینان از همکاری موثر داوطلبین.

تخمين هزينهها

- تهیه یک جدول بودجه دقیق که تمام هزینههای مورد انتظار را پوشش دهد.
- بررسی منابع مالی موجود و تعیین استراتژی برای تامین کسری بودجه احتمالی.

حامي مالي

- شناسایی و جذب حامیان مالی با ارائه پروپوزالهای قانعکننده و مزایای تبلیغاتی متقابل.
 - مذاكره با حاميان بالقوه و ايجاد قراردادهاي شفاف و متعهدانه.

تبلیغات و برندینگ

- طراحی یک کمپین تبلیغاتی جامع که شامل رسانه های دیجیتال، چاپی و شاید برودکست باشد.
- ایجاد یک هویت برند قوی و به یادماندنی برای رویداد که در تمامی مواد تبلیغاتی به کار گرفته شود.

خط زمانی رویداد

- تدوین یک برنامه زمانی دقیق برای تمام جنبههای رویداد، از پیشبرنامهریزی تا پیگیری پس از برگزاری.
- انتخاب تاریخ و زمان مناسب که با رویدادهای دیگر تداخل نداشته باشد و برای اکثر مخاطبین قابل دسترس باشد.

مکان برگزاری

- انتخاب مكانى مناسب با ظرفيت كافى و امكانات لازم براى اجراى رويداد.
 - بررسی دسترسی به مکان، امنیت، پارکینگ و سایر عوامل لجستیکی.

برنامهريزى محتوا

- تعیین اسپیکرها، موضوعات ارائه، کارگاهها، و بحثهای پنلی.
- طراحی برنامهای جذاب و متنوع که مخاطبین را ترغیب به مشارکت فعال کند.

لوجستیک و تدارکات

- تدارک تجهیزات لازم مانند سیستمهای صوتی/تصویری، وسایل ارتباطی، و نیازهای پذیرایی.
 - ایجاد تیم لوجستیکی برای مدیریت و نظارت بر جزئیات در طول رویداد.

ارزیابی و بازخورد

- طراحی نظرسنجیها و فرمهای بازخورد برای ارزیابی تجربه شرکت کنندگان.
- برنامهریزی برای جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده های به دست آمده به منظور بهبود رویدادهای آتی.

مديريت بحران

- پیش بینی مشکلات احتمالی و تهیه برنامههای جایگزین برای حوادث ناگهانی.
 - تعیین فرایندهای ارتباطی برای مواجهه با شرایط اضطراری.

با دقت به این موارد و انعطافپذیری در برابر تغییرات احتمالی، یک انجمن علمی میتواند رویدادهای موفق و ماندگاری را برگزار کند که به ارتقای دانش و همکاری بین اعضا کمک میکند.

در بخشبندی بالاتر ذکر شده بود که هر کدوم از این موارد در کدوم یک از ۴ بخش مدل قرار میگیرند، برای همین در زیر هر کدام، فقط به توضیح روند کلی تعیین شده در مدل برای هر کدام، پرداختیم.

تعریف متدولوژی برگزاری یک رویداد خاص

تعریف موقعیت و ویژگیهای رویداد

- نوع رویداد: وبینار تخصصی با پنلهای بحث و کارگاههای آموزشی.
- هدف رویداد: افزایش آگاهی درباره چالشهای امنیت سایبری و ارائه راهکارهای نوآورانه.

- مخاطبین هدف: متخصصان IT ، دانشجویان حوزه تکنولوژی، شرکتهای فعال در حوزه امنیت سایبری.
 - زمان بندی: یک رویداد ۳ روزه در ماه دسامبر.
 - پلتفرم: برگزاری آنلاین از طریق پلتفرمی مانند Zoom یا Webex با قابلیتهای امنیتی بالا.

تحلیل نیازمندیها و محدودیتهای رویداد

- تکنولوژی مورد نیاز: نیاز به سرورهای قوی برای پشتیبانی از وبینار و پخش زنده.
- محتوای آموزشی: جذب سخنرانان مطرح، مدرسان مجرب و ارائه دهندگان محتوا.
 - بودجه: تعیین بودجه متناسب با هزینه های تکنولوژیک و تبلیغات.
- زمانبندی: هماهنگی با تقویمهای بینالمللی تا با رویدادهای مشابه تداخل نداشته باشد.

برنامهریزی جامع برای برگزاری

- برنامه رویداد تدوین جدول زمانی دقیق برای سخنرانیها، پنلها و کارگاهها.
- تبلیغات طراحی کمپینهای تبلیغاتی موثر در شبکههای اجتماعی و انجمنهای تخصصی.
 - حامیان مالی جذب حامیان مالی با ارائه بسته های تبلیغاتی اختصاصی.
 - ثبت نام ایجاد سیستم ثبت نام آسان و امن برای شرکت کنندگان.

پیادهسازی و اجرای رویداد

- فنی: راهاندازی و آزمایش زیرساختهای فنی قبل از رویداد.
- مدیریت داوطلبین: تربیت و هماهنگی تیم پشتیبانی برای راهنمایی و پاسخگویی به شرکتکنندگان.
 - پشتیبانی زنده: تأمین پشتیبانی فنی به صورت لحظهای در طول برگزاری رویداد.

ارزیابی و بازبینی پس از اتمام رویداد

- نظرسنجیها: اجرای نظرسنجیها فوراً پس از پایان هر بخش و در پایان رویداد.
- تحلیل دادهها: بررسی دادههای جمعآوری شده برای فهمیدن نقاط قوت و ضعف رویداد.
- گزارش دهی: تهیه گزارش کامل از رویداد و به اشتراکگذاری با سخنرانان و شرکت کنندگان.
 - طرح بهبود: توسعه طرحهای بهبود برای اجرای موفقتر رویدادهای بعدی.

توسعه محتوا و مواد آموزشي

- تهیه محتوا: همکاری با سخنرانان برای تهیه اسلایدها، ویدئوها و مواد دورههای آموزشی.
- دسترسی به مواد: فراهم کردن دسترسی به محتوا برای شرکتکنندگان قبل و بعد از رویداد.
- تنوع بخشى: اطمينان حاصل كردن از تنوع بخشى به مواد آموزشى براى پوشش دادن به انواع يادگيرى.

برقراری ارتباط و شبکهسازی

- فضاهای تعاملی: ایجاد فضاهای تعاملی مجازی برای ارتباط بین شرکتکنندگان و سخنرانان.
- فعالیتهای شبکهسازی: برنامهریزی برای فعالیتهای شبکهسازی مانند جلسات Q&A و میزگردها.
 - استفاده از رسانهها: تشویق شرکتکنندگان به استفاده از هشتگهای رویداد در شبکههای اجتماعی.

مدیریت ریسک و مسائل امنیتی

- برنامهریزی برای امنیت: تضمین امنیت سایبری و حفظ حریم خصوصی در طول برگزاری وبینار.
 - مدیریت ریسک: شناسایی و ارزیابی ریسکهای احتمالی و تدوین برنامههای مدیریت بحران.

تبلیغات و ارتقاء رویداد

- تبلیغات پیش از رویداد: اجرای کمپینهای هدفمند برای جذب حداکثری شرکتکنندگان.
- مشارکتهای استراتژیک: همکاری با انجمنها و سازمانهای مرتبط برای افزایش دید و اعتبار.
 - تبلیغات درون برنامهای: استفاده از فرصتهای درون رویداد برای ترویج برنامههای آتی.

پایانبخش و تحویل محتوا

- ارائه گواهی نامهها: صدور گواهی شرکت برای شرکتکنندگان و سخنرانان.
- بایگانی و دسترسی: ارائه دسترسی به ضبط جلسات برای بازبینی در آینده.
- پیگیری پس از رویداد: ارسال ایمیلهای تشکر و دعوت برای فیدبک به شرکت کنندگان.

نتیجه گیری

با دنبال کردن این متدولوژی، میتوان یک رویداد مجازی موفق برگزار کرد که نه تنها در زمان برگزاری، بلکه قبل و بعد از آن نیز تاثیر مثبت و دوامی درازمدت بر جامعه هدف خود داشته باشد.